

25/09

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 15 juni 2025 door A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen B, hierna te noemen verweester, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen en gebruiker van het dienstmerk psycholoog NIP.

I De procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 15 juni 2025 en de aanvulling op de klacht met de bijlage d.d. 2 juli 2025;
- het verweerschrift met bijlagen op de klacht en op de aanvulling op de klacht binnengekomen bij het College op 9 juli 2025.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 1 oktober 2025, waarbij klager en verweester aanwezig waren.

II Wat is er gebeurd?

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Klager (hierna ook vader) heeft samen met zijn ex-echtgenote (hierna ook moeder) twee minderjarige zonen. De oudste zoon, C, werd geboren in 2014 (hierna ook te noemen de zoon). In 2020 werd de echtscheiding uitgesproken. Er is sprake van complexe echtscheidingsproblematiek. Beide ouders hebben nieuwe partners.
- b. De ouders hebben gezamenlijk het ouderlijk gezag. De kinderen verblijven bij moeder. Er werd aanvankelijk een ruime zorgregeling tussen de ouders afgesproken.
- c. Bij vonnis in kort geding van 2 mei 2023 werd de zorgregeling gewijzigd in die zin dat de man en de kinderen voorlopig gerechtigd zijn tot het hebben van opbouwend contact zoals weergegeven in dat vonnis. Klager en moeder zijn toen verwezen naar het Uniform Hulp Aanbod waar zij begeleid worden door X.
- d. Bij vonnis in kort geding van 9 januari 2024 werd het contact tussen de man en de kinderen verder beperkt. Zij werden voorlopig gerechtigd tot het hebben van contact met elkaar om de week op zaterdag en op zondag gedurende vier uur.
- e. Verweester is als onderwijs- en ontwikkelingspsycholoog werkzaam in haar praktijk te Z.
- f. De zoon heeft op 14 februari 2024 kennisgemaakt met verweester nadat moeder hem bij haar had aangemeld vanwege ernstige nachtmerries en dwanghandelingen.
- g. Bij kortgedingvonnis van 18 maart 2024 is door de rechtbank aan moeder (ter vervanging van de toestemming van vader) vervangende toestemming verleend voor het starten van de traumatherapie van C bij verweester. Blijkens het aan dit College

25/09

- overgelegde vonnis heeft een vertegenwoordigster van de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: RvdK) de rechter over de vorderingen geadviseerd.
- h. Moeder is voornemens een verzoek tot eenhoofdig gezag over de kinderen te doen.
 - i. Op 8 mei 2024 heeft een (intake)gesprek tussen klager en verweerster plaatsgevonden.
 - j. Verweerster heeft desgevraagd ter zitting verklaard dat zij geen gericht plan van aanpak/behandelplan wat betreft C heeft opgesteld omdat er steeds van alles speelde. Zij maakte wel "voortgangsverslagen therapeutisch traject" van de gesprekken met C die zij aan de ouders stuurde.
 - k. Op 7 juni 2024 heeft een volgend gesprek tussen klager en verweerster plaatsgevonden.
 - l. Op 27 juni 2024 vond een gesprek plaats tussen klager, verweerster en C. Dit gesprek is niet in goede harmonie verlopen, waarna het contact tussen vader en C is opgeschort.
 - m. Op 29 juni 2024 heeft verweerster een verslag "voortgang therapeutisch traject" over de ontstane situatie opgesteld dat is gericht aan "betrokkenen". Dit verslag heeft zij niet gestuurd aan klager.
 - n. De RvdK heeft de rechter geadviseerd om één dag contact per twee weken tussen klager en de zoon te handhaven.
 - o. Verweerster heeft op 17 juli 2024 aan de RvdK laten weten dat haar afwijkend advies is: geen contact tussen klager en de zoon.
 - p. Op een vraag van klager waarom hij niet is meegenomen in cc in communicatie over C, heeft verweerster geantwoord dat zij is vergeten de mail met dit advies direct aan hem door te zetten en dat zij dit nu alsnog heeft gedaan.
 - q. Op 4 september 2024 heeft verweerster een verslag "evaluatie na vakantieperiode" opgesteld. Verweerster heeft hierin wederom geadviseerd direct contact tussen vader en C te stoppen.
 - r. Op 18 oktober 2024 heeft de kinderrechter C onder toezicht gesteld van jeugdbescherming en beslist dat de zoon in het kader van rust gedurende twee maanden geen contact zal hebben met klager en dat het contact met vader daarna weer zal worden opgebouwd.
 - s. Op dinsdag 19 november 2024 heeft klager aan verweerster verzocht hem te laten weten hoe het met C gaat omdat hij sinds medio september niets meer heeft vernomen.
 - t. Op 26 november 2024 heeft verweerster een mail met een inhoudelijke reactie op een mail van de moeder van C aan klager en nog 9 anderen verstuurd. Verweerster heeft hierin vermeld dat zij aan vader dezelfde ruimte biedt als aan moeder maar dat zij hem alleen minder vaak ziet gezien de frequentie van zijn contact met de kinderen.
 - u. Op 29 november 2024 heeft jeugdbescherming aan klager gemaild dat deze inhoudelijke mail van verweerster hen heeft verrast en dat volgens jeugdbescherming moeder moeite heeft met de rol van jeugdbescherming in het gedwongen kader en hierin zoekende is, zoals klager ook de nodige vragen heeft.
 - v. Klager heeft op 2 december 2024 gereageerd naar verweerster op de mail zoals genoemd onder t. door haar te melden dat in deze mail een eenzijdig beeld wordt geschetst van een moeder met zorgen. Hij vraagt zich af hoe het zit met zijn zorgen als vader die buiten beeld blijven.
 - w. Op 20 december 2024 heeft er op verzoek van klager een gesprek plaatsgevonden tussen verweerster, een medewerkster van X en klager omdat hij zich niet gehoord en serieus genomen voelt.

25/09

- x. Op 23 januari 2025 heeft klager een videobelgesprek gevoerd met de zoon en verweerster van 15/20 minuten.
- y. Verweerster heeft op 3 februari 2025 opnieuw een “verslag voortgang therapeutisch traject” opgesteld.
- z. Op 25 februari 2025 heeft klager een tweede videobelgesprek gevoerd met de zoon. In dit gesprek heeft de zoon verder contact met klager afgewezen.
- aa. Op 21 mei 2025 heeft klager aan jeugdbescherming de vraag gemaild: “hoe lang gaan we nog wachten met het opbouwen van de zorgregeling?”
- bb. Jeugdbescherming heeft hierop bij mailbericht van 27 mei 2025 aan klager geantwoord dat er verschillende redenen zijn dat het opbouwen van de omgang zo lang duurt. Een van die redenen is volgens jeugdbescherming dat sprake is van stagnatie in de samenwerking met verweerster en dat een gesprek met haar is ingepland waarin besproken zal worden wat jeugdbescherming van verweerster in het gedwongen kader verwacht. Verweerster heeft deze mail niet doorgestuurd gekregen.
- cc. Bij mail van 25 juni 2025 heeft verweerster aan klager, de gezinsvoogd en moeder zich over de inhoud van de mail van 27 mei 2025 en het gebrek aan transparantie van alle partijen beklaagd en heeft opgemerkt dat zij van mening is dat zij met inmenging van jeugdbescherming en X in een bizarre situatie is beland.
- dd. C is thans nog steeds onder behandeling bij verweerster.

III De klacht

De klacht en aanvulling op de klacht houden in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld omdat zij:

1. Partijdig is en schadelijk handelt voor C in die zin dat zij negatief heeft geadviseerd over contact tussen vader en C;
2. Klager als vader bewust op de achtergrond houdt, zonder aanleiding daartoe;
3. Naar aanleiding van de klacht ten onrechte een mail (zoals beschreven onder IIcc) heeft doorgestuurd aan de gezinsvoogd/jeugdbeschermer en moeder.

Klager stelt wat betreft klachtonderdeel 1 hiertoe dat er door verweerster gewerkt wordt met een verkeerde diagnose, namelijk emotionele verwaarlozing. Volgens klager is er echter sprake van ouderverstoting waarbij het geheel verbreken van het contact tussen hem en C contra-indicatief werkt. Klager heeft namelijk ook fijne momenten gehad met C. Hij heeft het beste met hem voor. Hij heeft C nu dik een jaar niet gezien, terwijl het met C volgens klager niet zo veel beter gaat. Klager zit het vooral dwars dat er door verweerster geen hoor en wederhoor wordt toegepast naar beide ouders. In haar verslagen staat alleen wat moeder haar heeft verteld, terwijl zij dit niet verifieert bij vader.

Daarbij komt dat verweerster klager steeds niet of onvoldoende informeert zoals blijkt uit de feiten (klachtonderdeel 2).

Ten slotte heeft verweerster door de onder klachtonderdeel 3 genoemde mail te verzenden haar beroepsgeheim geschonden en het conflict verder laten escaleren, aldus klager. Hij zou het liefst zien dat zij C niet meer behandelt.

IV De reactie van verweerster

Verweerster heeft de klacht en de aanvulling daarop gemotiveerd betwist. Zij heeft onder andere aangevoerd dat zij de behandelaar is van C en dat zijn belang steeds bij haar op de eerste plek komt. Volgens verweerster is er steeds veel lading tussen de ouders en heeft zij

25/09

gedurende het traject nagenoeg evenveel met moeder als met vader gesproken. Wél is het zo dat moeder C brengt voor gesprekken bij haar. Verweerster vindt het oprecht heftig dat contactherstel tussen vader en zoon nu niet helpend is voor C en sluit niet uit dat dit in de toekomst anders zal zijn.

Verweerster heeft desgevraagd verklaard dat zij deel uitmaakt van een vaste intervisiegroep waar zij deze casus heeft besproken. Daarnaast heeft zij supervisie.

Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal in het onderstaande nader op het verweer worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Welke uitgangspunten gelden bij de beoordeling?

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.

V.2. Op 1 april 2024 is de Beroepscode voor psychologen 2024 in werking getreden. Nu de klacht betrekking heeft op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na 1 april 2024, zal toetsing plaatsvinden aan de thans geldende Beroepscode.

De bespreking van de klacht

V.3. Het College stelt voorop dat het voor het slagen van jeugdhulp, zowel in het vrijwillig als in het gedwongen kader, belangrijk is dat iedereen die daarbij betrokken is, goed geïnformeerd wordt en zijn mening kwijt kan. Ook als toestemming van ouders niet nodig is, dan wel wanneer er vervangende toestemming voor behandeling door de rechter is gegeven, blijven ouders met gezag verantwoordelijk voor de opvoeding en zorg van hun kind. Voor het slagen van de jeugdhulp is het daarom belangrijk dat ouders zoveel mogelijk worden betrokken en geïnformeerd.

V.4. Daarnaast is artikel 6 van de Beroepscode van belang waarin – voor zover hier van belang - het volgende staat vermeld:

“Minderjarige cliënt

Als de cliënt minderjarig is en de leeftijd van 12 jaar nog niet heeft bereikt, worden de in de Beroepscode aan hem toegekende rechten uitgeoefend door diens wettelijk vertegenwoordiger(s), tenzij de psycholoog gegronde redenen heeft om aan te nemen dat de belangen van de cliënt ernstig zouden worden geschaad door de betrokkenheid van de wettelijke vertegenwoordiger(s) bij de professionele relatie.”

V.5. Het College is van oordeel dat de drie klachtonderdelen niet gegrond zijn. Aan verweerster zal daarom geen maatregel worden opgelegd. Hierna zal het College uitleggen hoe het tot dit oordeel is gekomen.

V.6. Het College stelt – met verweerster – voorop dat C – en niet vader en/of moeder – bij verweerster in behandeling is. Dit laat onverlet wat hiervoor onder V.3. en V.4 is beschreven, maar brengt mee dat verweerster het belang van C boven dat van vader mag stellen. Wat betreft de door klager aan verweerster in klachtonderdeel 1 verweten partijdigheid is het

25/09

College van oordeel dat verweerster vader in voldoende mate heeft geïnformeerd en meegenomen in haar handelwijze en het perspectief van C op de ontstane situatie. Uit de overgelegde, ook aan vader verstrekte, verslagen over de voortgang van het therapeutisch traject van 29 juni 2024, 4 september 2024, 3 februari 2025 en 20 maart 2025 blijkt dat verweerster gaandeweg getracht heeft contact tussen vader en C op verschillende manieren te faciliteren, maar dat dit niet is gelukt. Uiteindelijk heeft C zelf aan verweerster laten weten dat hij vader (nu) niet wil zien.

Met name uit het verslag van 3 februari 2025 blijkt dat verweerster aan C ook voldoende heeft bevestigd waarom dit voor hem zo is.

Het College kan meevoelen met de frustratie van klager in deze situatie dat in de verslagen voorkomende verhalen van anderen over hem niet getoetst worden bij hem, maar dat maakt op zichzelf niet dat moet worden aangenomen dat verweerster hierdoor partijdig is dan wel de schijn van partijdigheid heeft gewekt zoals door klager bedoeld in de klacht. Verweerster heeft als professional in de jeugdhulp in deze casus voldoende blij gegeven van de van haar in die rol vereiste houding van meerzijdige betrokkenheid naar alle betrokkenen binnen het systeem. Van verweerster wordt in deze rol geen neutraliteit dan wel onpartijdigheid gevraagd.

V.7. Evenmin is gebleken dat verweerster schadelijk handelt voor C door negatief te adviseren over contact tussen hem en vader. Anders dan klager heeft gemeld, is dit negatieve advies niet tot stand gekomen vanwege door moeder aangeleverde informatie maar door de gevoelens en opstelling over contact van C zelf. Er kan dan ook niet gezegd worden dat dit advies op dat moment schadelijk was voor de minderjarige. Als behandelaar van C mocht verweerster de belangen van de cliënt vooropzetten en de belangen van in dit geval vader, daarbij achterstellen. Zij heeft hiermee dan ook niet onzorgvuldig gehandeld jegens vader, hoe verdrietig het ook voor hem is dat hij C nu al meer dan een jaar niet ziet. Dat verweerster het standpunt van vader, dat sprake is van ouderverstoting, niet onderschrijft maakt het voorgaande niet anders. Dit deel van klachtonderdeel 1 is dus evenmin gegrond.

V.8. Klachtonderdeel 2 inhoudende dat verweerster klager doelbewust op de achtergrond houdt, is niet vast komen te staan. Verweerster heeft één keer een verslag voortgang therapeutisch traject van 29 juni 2024 niet doorgestuurd aan klager. Zij heeft daarover verklaard dat dit niet moedwillig is gebeurd, dat zij dit grondiger had moeten nagaan en heeft klager het verslag alsnog onverwijld toegestuurd toen hij daarom vroeg.

De overige verslagen zijn wel direct door verweerster met klager gedeeld.

Gelet op deze feiten staat niet vast dat verweerster klager doelbewust niet informeert en op de achtergrond houdt. Wel kan worden gezegd dat verweerster hiermee naar het oordeel van het College één keer niet geheel heeft voldaan aan het uitgangspunt binnen de jeugdhulp dat betrokkenen steeds zo veel mogelijk moeten worden betrokken en geïnformeerd.

Dit is echter niet zodanig ernstig dat dit een tuchtrechtelijk relevant verwijt oplevert.

Klachtonderdeel 2 is hiermee niet gegrond.

V.9. Klachtonderdeel 3 dat betrekking heeft op het doorsturen door verweerster van de mail van 27 mei 2025 van jeugdbescherming aan vader, is evenmin gegrond. Het College is van oordeel dat verweerster hiermee weliswaar niet heel handig en naar het zich laat aanzien vanuit de emotie heeft gehandeld maar hiermee niet haar geheimhoudingsplicht jegens klager heeft geschonden. Zij heeft deze mail immers niet gedeeld met derden maar met jeugdbescherming, vader en moeder, allen betrokken bij C.

25/09

De slotsom

Nu ook overigens niet is gebleken dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, komt het College tot de slotsom dat de klacht ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen en verzonden op 11 november 2025

door:

mr. P.B. Martens, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
prof. dr. J.M.M. Bloemer,
drs. F. Verkaik,
drs. A. Wensing-Kruger,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. P.B. Martens